

Startside>Anlæggelse af retssag>Mediation>**Mediation i EU-landene****Mediation i EU-landene**

Luxembourg

I stedet for at gå rettens vej kan tvister ofte løses gennem mægling. Dette er en form for alternativ konfliktløsning, hvor en mægler hjælper parterne med at nå til enighed. Staten og advokaterne i Storhertugdømmet Luxembourg bifalder mæglingsordningen.

Hvem skal du henvende dig til?

Der findes ikke et centralt organ, som har ansvar for regulering af mæglererhvervet.

Ud over mægling i specifikke sektorer (bankvirksomhed, forsikring osv.) og ud over [ombudsmanden](#), der er ansvarlig for mægling på forvaltningsområdet, og [ombudsudvalget for barnets rettigheder](#) (*Ombudskomitee fir t'Rechter vun de Kanner*) arbejder følgende juridiske sammenslutninger med mægling:

[Luxembourgs sammenslutning for mægling og autoriserede mæglere](#) (ALMA asbl)

[Det luxembourgske advokatsamfunds center for mægling](#) (CMCC)

[Mæglingscenter](#) (asbl)

[Center for mægling i sociale og familiemæssige anliggender](#) (ledes af fonden Pro Familia)

Inden for hvilket område er det mest almindeligt at anvende mediation?

Mægling kan hovedsageligt bruges i:

forvaltningssager

straffesager

familiesager

handelssager

sager om nabostridigheder.

De vigtigste særtræk ved **mægling i civil- og handelsretlige sager** er dens kompromisagtige karakter, at der er tale om en fortrolig proces, og at mægleren er uafhængig, upartisk og kompetent. Mægling kan vedrøre enhver tvist eller del af en tvist. Det gælder både traditionel mægling og retsmægling, idet mægling i familiesager dog er hyppigst forekommende.

I forbindelse med **traditionel mægling** kan den ene part, uafhængigt af en eventuel rets- eller voldgiftssag, foreslå den eller de andre parter at vælge en mæglingsprocedure på ethvert tidspunkt i retssagen, så længe der ikke er afsagt dom i sagen.

I forbindelse med **retsmægling** (mægling i retstvister) kan den dommer, der behandler en civilretlig, handelsretlig eller familiemæssig tvist, på ethvert tidspunkt i løbet af sagen iværksætte en retsmægling, medmindre sagen er optaget til doms, indbragt for kassationsdomstolen eller vedrører foreløbige forholdsregler i hastesager. Dommeren kan på eget initiativ eller efter anmodning fra parterne i fællesskab iværksætte en mægling, men parterne skal under alle omstændigheder tilslutte sig det. Når en dommer i ved lov udtømmende fastlagte tilfælde skal behandle en familiemæssig tvist, kan denne foreslå parterne en mægling og indkalder til et gratis informationsmøde, hvor han gør rede for principperne og proceduren for samt følgerne af mæglingen.

På det **strafferetlige område** kan statsanklageren på visse betingelser før beslutningen om at indlede en straffesag bestemme at iværksætte en mægling, hvis:

en sådan foranstaltning med sandsynlighed vil sikre ofret erstatning for de lidte skader eller

den genopretter den forvoldte skade eller

den bidrager til at resocialisere lovovertræderen.

En mægling betyder ikke, at der ikke på et senere tidspunkt kan besluttes at indlede en retssag, navnlig ikke hvis mæglingsvilkårene ikke overholdes.

Er der særlige regler, der skal følges?

Det er helt frivilligt at anvende mægling.

Mægling i forvaltnings- og straffesager og også såkaldte sektormæglinger er omfattet af bestemte love.

Information og uddannelse**Mægler i straffesager**

Med [lov af 6. maj 1999](#) og [storhertugelig forordning af 31. maj 1999](#) er der indført mægling i straffesager i Luxembourg. Statsanklageren kan, før der træffes afgørelse om at indlede en straffesag, beslutte at iværksætte en mæglingsprocedure, hvis han mener, at en sådan foranstaltning med sandsynlighed sikrer ofret erstatning for de lidte skader, genopretter den forvoldte skade eller bidrager til at resocialisere lovovertræderen. Beslutter statsanklageren at iværksætte en mægling i en straffesag, kan han udpege enhver godkendt mægler hertil.

Godkendelse:

En person, som ønsker at blive godkendt som mægler i straffesager, anmoder Justitsministeriet herom efter at have rådført sig med statsanklageren.

Mægler i civil- og handelsretlige sager

[Lov af 24. februar 2012](#) danner den nationale lovgivningsramme for mægling i civil- og handelsretlige sager i form af et nyt afsnit i den nye civile retsplejelov. Med denne lov har Luxembourg gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område, således at principperne i dette direktiv nu finder anvendelse på både grænseoverskridende og nationale tvister. Loven suppleres ved

[storhertugelig forordning af 25. juni 2012 om fastlæggelse af en procedure for godkendelse af retsmæglere og familiemæglere, den påkrævede obligatoriske uddannelse for mæglere og afholdelse af et gratis informationsmøde](#)

Mægleren er en tredjepart, der skal tale med parterne sammen, i påkommende tilfælde hver for sig, således at parterne kan finde en løsning på uoverensstemmelsen mellem dem. Han påtvinger dem ikke en bestemt løsning, men opfordrer dem til at nå til frem til en forhandlingsløsning i mindelighed. Retsmægling og familiemægling kan varetages af både godkendte og ikkegodkendte mæglere. Ved godkendt mægler forstås en fysisk person, der er godkendt som mægler af Justitsministeriet.

I forbindelse med traditionel mægling og grænseoverskridende tvister kan parterne få hjælp af en ikkegodkendt mægler.

Godkendelse:

Justitsministeriet er den kompetente myndighed med hensyn til godkendelse af mæglere. Mægling i civil- og handelsretlige sager forudsætter ikke en godkendt mægler.

Enhver fysisk person kan ansøge om at blive godkendt som mægler, hvis den pågældende opfylder betingelserne i lov af 24. februar 2012 om indførelse af mægling i civil- og handelsretlige sager i den nye civile retsplejelov samt betingelserne i storhertugelig forordning af 25. juni 2012 om fastlæggelse af en procedure for godkendelse af retsmæglere og familiemæglere, den specifikke uddannelse for mæglere og afholdelse af et gratis informationsmøde. I medfør af ovennævnte direktiv 2008/52/EF og artikel 1251-3 (1), stk. 3, i lov af 24. februar 2012 om mægling stilles der ikke krav om godkendelse i Storhertugdømmet Luxembourg af mæglere, der opfylder tilsvarende eller i alt væsentligt sammenlignelige krav i en anden EU-medlemsstat. Godkendelsen er tidsbestemt.

Artikel 1251-3. (2) i den nye civile retsplejelov og ovennævnte storhertugelige forordning af 25. juni 2012 fastlægger de kumulative betingelser, der skal være opfyldt af en fysisk person, som ønsker at blive godkendt som mægler:

den pågældende skal fremlægge en garanti for hæderlighed, kompetence, uafhængighed og uvildighed

den pågældende skal fremlægge en luxembourgsk straffeattest eller et tilsvarende dokument udstedt af de kompetente myndigheder i det land, hvor den pågældende har haft sin bopæl i de sidste fem år

den pågældende skal have borgerlige rettigheder og udøve politiske rettigheder

den pågældende skal have en godkendt uddannelse i mægling:

enten i form af en mastergrad i mægling fra universitetet i Luxembourg eller et universitet, en højere uddannelsesinstitution eller anden institution, der udbyder uddannelser på samme niveau, udpeget i overensstemmelse med de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i en EU-medlemsstat eller i form af tre års faglig erfaring, suppleret med en særlig uddannelse i mægling som fastlagt i artikel 2 i ovennævnte storhertugelige forordning af 25. juni 2012

eller i form af en anerkendt uddannelse i mægling fra en anden EU-medlemsstat.

Universitetet i Luxembourg udbyder en særlig [uddannelse \(mastergrad\) i mægling](#).

Hvad koster mægling?

Mægling er ofte en gratis procedure. Det fremgår klart, hvis den er forbundet med omkostninger.

Mæglerhonorar i forbindelse med **traditionel mægling** fastsættes frit. Betaling af omkostninger og honorarer deles i så fald ligeligt mellem parterne, medmindre de beslutter andet.

Til **retsmægling og familiemægling** er honorarerne fastsat ved storhertugelig forordning.

Kan den aftale, som mæglingen munder ud i, fuldbyrdes?

Det er vigtigt at bemærke, at aftaler, der er resultatet af en **civil- og handelsretlig mægling**, har samme retskraft som en retsafgørelse. Mæglingsaftaler kan, uanset om de er indgået i Luxembourg eller en anden EU-medlemsstat, fuldbyrdes i EU i medfør af ovennævnte direktiv 2008/52/EF. Når dommeren har offentliggjort hele eller dele af aftalen, kan den fuldbyrdes.

Lov af 24. februar 2012 gennemfører direktivet i national lovgivning. Med denne lov er mægling på lige fod med de eksisterende retsprocedurer.

Relevante links

[Justitsministeriet](#)

[Luxembourgs sammenslutning for mægling og autoriserede mæglere](#) (ALMA asbl)

[Det luxembourgske advokatsamfunds center for mægling](#) (CMCC)

[Det luxembourgske advokatsamfunds center for mægling](#) (CMCC asbl)

[Mæglingscenter](#) (asbl)

[Center for mægling i sociale og familiemæssige anliggender](#)

Sidste opdatering: 14/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.